

la engendrà y 'l mateix art, alimentantla dintre son sí, la porta á cap, perque 'ls esforços de tots els artistes que hi corroboran son altres tants alés que li van donant vida pera mantenirla y ferla aparéixer al fi als ulls del visitant més grossa de lo que semblava, més poderosa de lo que s' havia cregut, més ufanosa en art que lo que no volen els pobres de cap que sobre la exposició volían clavar unes ungles d' aligot d'espota, egoista en tota la extensió de la paraula, y s' han trobat ab unglots de *gos pelener*. que ni 'l fanch més tendre rascan.

Y es una obra d' art grossa, més grossa de lo que sembla, perque no es res més que una suma de moltes quantitats d' art que per forsa han de donar un resultat gros, un conjunt artístich que no s' havia lograt á Olot; per consegüent una obra d' art més remarkable que tot lo que s' havia fet aquí.

Peró aquesta obra d' art y l' art, encara no han arribat al seu fi, encara totes les forces qu' en ella treballan no han vist el resultat y perxó lo que deyam al principi s' avé completament ab tot lo que va passant desde que la exposició comensá á embrionarse, fins que 's podrá dir que tot es acabat, fins que 'l resultat surti, quan l' éxit superi les esperances del art que la fa, encarnat en les ànimes de tots els iniciadors y 'ls acumuladors de forces pera ferla aparéixer tal com ha d' esser; una empenta donada á la vila que respira més art de tot Catalunya y en la que 's fan més brunyols, artísticament parlant, qu' en les que no saben lo qu' es l' art.

Aixó sia tal vegada causa de que, per massa art y mal pahit, casi tothom d' Olot ja vol entendre ab art, els uns perque varen snar dos anys á dibuix y tenían molta disposició (no sabém en quina época) pera fer guerrers dintre filats y enverolats de grans d' ordi; els altres perque, no havent anat

may á dibuix, copían (que ni fets ab motllo) els toreros de les capsas de mistos y 'ls cromos de les lliures de xocolata; els més perque pel gasto de casa ja sabian prou y 'ls seus pares els posaren á guanyar diners; molts que no hi entenen res y no volen oposarse á les idees del artista, però que no deixan en llibertat (y aquests son els més temibles); tothom, en fi, á Olot fa olor d' art però casi ningú sab de qué se les heu quan se construeixen cases, com gavies de canaris y convents de cartró; quan se pintan habitacions, quan se restauran monuments antics, quan les monges repintan quadros d' en Penyó, quan s' esguerran novenaris y s' estrañan calaveres—pintades feya molts anys—ab tot el coneixement del dibuix y la construcció de la figura humana.

(Continuará).

CRÓNICA.

D' uns quants punts de la comarca hem tingut queixes de que LA COMARCA OLOTINA ó no 'ls hi arriba ó hi arriba en hora des-acostumada, y com que sembla que tot lo escrit en catalá no tinga la deguda circulació, preguém á qui correspongu' perque, si á má li ve, hi posi mida, puig creyém qu' ab l' honra á sobre tant podém anar pel món nosaltres com el primer *pinxo* de Madrid, mentres portém el sello per documentació.

Se 'ns ha assegurat que les darreres pluges han fet pujar del pla uns aucellots de males intencions, qu' allá ahont se posan fan tant mal sobre la victima com la llagosta en el camp que senta 'ls seus *reals*.

Volan ab rodes, qu' es el seu medi de